28 EYLÜL 1979

çağdaş hukuk

ÖZEL SAYI: 2
25. 9. 1979

TÜRK CEZA KANUNUNUN 141-142. MADDELERİ KONUSUNDA PANEL DÜZENLİYORUZ.

EMEKÇİ HALKTAN YANA DÜŞÜNCE VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ YASAKLAYAN, İTALYA CEZA YASASI'NDAN ALINAN T.K.'NUN 141-142. MADDELERİNİN ANTİDEMOKRATİKLİĞİNİ, HUKUKSAL BOYUTLARINI VE SINIFSAL YAPISINI TARTIŞACAĞIZ.

İZMİR CADDESİ FEVZİ ÇAKMAK SOKAK 7/1'DE BULUNAN PETKİMİŞ SENDİKASI'NIN KONFERANS SALONUNDA 29 EYLÜL 1979 GÜNÜ SAAT : 14.00 DE YAPILACAK TOPLANTIDA; HALİT ÇELENK, EMİN DEĞER, UĞUR MUMCU, ADİL ÖZKOL, ZEKİ HAFIZOĞULLARI KONUŞACAKLARDIR.

TÜM ÜYELERİMİZİN TOPLANTIYA KATILMASINI DİLERİZ.

TÜRK CEZA KANUNU'NUN 141-142. MADDELERİNİN VARLIĞI VE NİTELİĞİ

İşçi sınıfından yana düşünce açıklama ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan ve ağır yaptırımlara bağlıyan Türk Ceza Yasası'nın 141-142. maddelerinin kaldırılmasına ilişkin olarak demokratik kitle örgütleriyle size de bu çağrıyı yapmak gereksinimini duyduk.

Bilindiği gibi ülkemizde, T.C.K.'nun anılan maddelerini işitmeyen kalmamıştır. Bu maddelere aykırı eylemlerde bulundukları savlarıyla toplu davalar açılmış, yayınevleri sahipleri, yazarlar, çizerler, çevirmenler, öğretmenler, öğretim üyeleri, işçiler ve gençler yargılanmış, tutuklanmış, haklarında mahkûmiyet kararları verilmiştir.

Anılan maddelerle ilgili olarak basında yüzlerce yazı yazılmış, antidemokratikliği tartışılmış, hukuksal ve siyasal yönlerden eleştiriler yapılmış, toplantılarda, panellerde, yürüyüşlerde maddelerin kaldırılması istenilmiştir.

Emekçilerden yana düşünce açıklamalarını ve örgütlenmelerini tehdit eden bu maddelerin salt hukuksal yönden incelenmesinden öte, Ceza Yasası'nda yer alış nedenleri üzerinde durmak gereklidir.

SINIFLAR DEVLETİ YARATTI

Tarih bize göstermiştir ki, sınıfların ortaya çıktığı evrede ve yerde Devlet ve sistemi yaratılmıştır. Toplum içindeki sınıflar arası çelişkiler ve sömürü biçimi Devlet türünün de evrimini sağlamıştır. Toplum içindeki egemen sınıflar, egemenliliklerini ve sömürülerini sürdürebilmek için, sömürdüğü sınıflara karşı Devleti bir baskı aracı olarak kullanagelmişlerdir.

Devleti ellerinde bir baskı aracı olarak tutan egemen sınıflar, kural ve sistemlerini koymuşlar ve bu sistemi savunan hukukçularını ve ideloglarını da yaratıp yetiştirmişlerdir.

Tarih boyunca egemen sınıflar, çıkar ve sömürüleriyle çelişen düşünceleri bilimsel olup olmadıklarına bakmaksızın suçlamışlar ve yargılamışlardır.

Çağdaş Hukukçular Derneği Ankara Şubesi Yayını

Sahibi : Şube Adına Başkan : Av İsmail Çevik
Yazı Sorumlusu : Şube Sekreteri : Av. Uğur Söylemezoğlu
Yönetim Yeri : Adakale Sok. (Meliha Erdem) 28/A Kızılay - ANKARA
On beş günde bir yayınlanır, özel sayılar yayınlanabilir.

Kapitalizmin gelişme evresinde ve giderek emperyahist aşamasında Burjuva demokratik sisteminin çıkmazına karşı egemen sınıf olan burjuvazi ve faşistler tarafından işçi sınıfından yana düşünce ve örgütlenmeler yasaklanmıştır.

İTALYA'DA ÖZEL VE GEÇİCİ YASA:

İtalya'da 1926 yılında "Devletin savunulması için özel ve geçici yasa" yürürlüğe konulmuş, bu yasa ile devletin savunulması adı altında faşizmi savunulmuş ve korunmuş buna karşı da işçi sınıfı ve emekçilerden yana olan düşünce açıklamaları ve örgütlenmeleri yasaklanmıştır.

Nitekim özel yasanın gerekçesinde " faşizme karşı hareketlere esas teşkil eden düşünceler suçtur; bu suçların sert cezalarla cezalandırılmaları gerekir." denilmektedir.

İTALYA CEZA YASASI

Faşizmin ideolojisine uygun olarak 1930 yılında kabul edilen İtalya Ceza Yasasında "Özel ve Geçici Yasaya' uygun olarak çeşitli hükümlere yer verilmiştir. 1930 İtalya Ceza Yasası'nın Devletin Şahsiyetine karşı işlenen Suçlar bölümünde yer alan 270 ve 272. maddelerin Genel Gerekçesinde açık ve seçik olarak Devletin Faşizmin anladığı anlamda ele alındığıve bu faşist Devletin korunması amacıyla maddelerin düzenlendiği belirtilmiştir. Faşizmin Sosyal Sınıflar konusundaki düşünce biçimi de anılan maddelerle açığa çıkmaktadır. Maddeler ilk bakışta sınıf eğemenliğine karşı imiş gibi gözüküyorsa da gerçekte bu maddelerin emekçi sınıflara karşı onların iktidarı ele geçirmelerini önlemek amacıyla konulduğu açıkça belli olmaktadır.

Sözde sosyal sınıflara karşı olan faşizm sınıfsal çelişki ve mücadeleleri önlemek amacıyla emekçilerin örgütlenmelerini yasaklarken, burjuvazinin sınırsız sömürüsünü gerçekleştirmekte ve desteklemektedir.

İtalya Ceza Yasasında yer alan 270-272. maddelerin Türk Ceza Kanununda 141-142. maddeler olarak neden yer aldığını kavramak için ülkemizin sosyal ve ekonomik yapısının gelişimine ve değişimine kısaca olsa değinmek gerekir.

SOSYO EKONOMİK YAPIYA BAĞIMLILIK:

Bilindiği gibi Osmanlı İmparatorluğu'nun duraklama ve gerileme devrinde kapitilâsyonlar ve ikili anlaşmalar yoluyla imparatorluk kapitalizmin anavatanı olan Batılı Ülkelere bağimlı kılınmıştır. Bu bağımlılığın gereği Ülkede yaratılan değerlerin büyük bir kısmı Batı'ya akarken, ülkedeki sosyal ekonomik ve siyasal gelişme de Batılı kapitalist ülkeler tarafından belirlenmiş ve ülkede Kapitalizm kendi iç dinamiği ile değil Batı kapitalizminin uzantısı olarak gelişmiştir.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonunda gücünü iyice yitiren Osmanlı İmparatorluğu Emperyalist ülkeler tarafından paylaşılmış fiilen işgal edilmiş ve sömürgeleştirilmiştir. Emperyalist fiili işgal tüm emekçi sınıf ve tabakalarda büyük hoşnutsuzluk yarattığıntan bayarılı bir ulusal Kurtuluş savaşı verilerek Türkiye Cumhuriye'tinin temelleri atılmıştır.

Türkiye'de başlangıçta kapitalizmin cılız oluşu nedeniyle devlet eliyle kapitalizmin geliştirilmesi yoluna gidilmiştir.

Kapitalizme karşı bilinçlenen emekçi sınıflara karşı 1930'ların öncesındeki baskı yasalarını yetersiz bulan egemen sınıflar İtalyan Faşizminin de etkisiyle Devlet kavramını yücelterek onu sınıflarüstü göstermiş Faşist Devleti koruyan ve savunan İCK'nın 270-272 maddelerini 1936 yılında T.C.K.'nın 141-142. maddeleri olarak adapte etmişlerdir.

Anılan maddelerin kabul gerekçesinde "141. madde, Türkiye'de teşekkül etmiş veya edecek olan ve maksatları siyasi ve içtimai nizamı bozmaya matuf bulunan siyasi cemiyetleri istihdaf etmektedir. 142. madde, ise siyasi içtimai nizami bozmaya matuf propagandaları tecziye etmektedir. " denilmiştir.

İlk metinleri yetersiz bulan eğemen sınıflar, maddelerdeki cebir unsurlarını 1938 yılında çıkartarak sözkonusu fiillerin düşünce alanında kalması halinde bile suç işlenmiş saymışlardır.

II. Emperyalist paylaşım savaşı sonrasında, emperyalizme bağlılığın pekiştiği bir aşamada "çok partili" rejime geçilirken 1946 yılında belirtilen maddelerin yaptırım ögeleri daha da ağırlaştırılarak emekçilerden yana olan örgütlenmelerin yasaklanması yoluna gidilmiş ve partiler kapatılmıştır.

Gelişen ve gelişecek emekçi halk hareketinden ürken egemen sınıflar 1949 ve 1951 yıllarında da anılan maddelerin yaptırım ögelerinin daha ağırlaştırılarak mevcut düzeni değiştirmek için örgüt kurmaya "tevessül" edenlerin ve propaganda yapanların bile cezalandırılmasını öngörmüşlerdir. Hatta, ilerici devrimci düşüncelerin aydın kesim içinde doğup yayılması dikkate alınarak anılan maddelerdeki davranışların yayınla veya devlet daireleri veya öğretim kurumlarında işlenmesi hallerinde ceza daha da ağırlaştırılmıştır.

Anılan maddelerin 1951 değişikliği ile ilgili olarak; Hükümet gerekçesinde de, Marksizm, antidemokratik ve insan haklarına karşı olan bir akım olarak gösterilmiş, mevcut burjuva düzenini insan haklarını yok etmişliği gizlenmiş ve faşist nitelikteki 141-142. maddelerine duyulan gereklilik böylece savunulmuştur.

MÜCADELE GEREKLİDİR

Günümüze kadarki zamanda emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizm küçük üreticileri mülksüzleştirmiş, işsizlerin sayısını milyonlara ulaştırmış, işçi ücretlerini ve memur maaşlarını artan hayat pahalılığının çok gerisinde bıraktırarak; emekçileri daha da yoksullaştırmıştır.

Bu sınıfsal çelişkiler ve "imtiyazsız sınıfsız bir toplum" olmadığımız gerçeği karşısında emekten ve emekçiden yana düşünce açıklayanlar ve örgütlenenler 141-142. maddelerden yargılanmışlardır.

Görülmektedir ki; 141-142. maddeler egemen sınıfların kendi düzen ve sömürülerini sürdürebilmenin birer aracı olarak kullanılagelmiştir.

Mevcut baskı ve sömürü düzenini koruyan, bu düzene karşı olan düşünceleri ve örgütlenmeleri yasaklayan 141-142. maddeleri ihlal ettikleri iddiasıyla suçlanan, yargılanan ve özgürlüklerinden yoksun bırakılan ilericileri, devrimcileri anmak gereklidir.

Bundan böyle Türkiye'nin de imzaladığı Uluslararası hukuk kurallarına ve mevcut Anayasaya aykırı gördüğümüz bu maddelerin kaldırılması yolundaki her mücadelenin desteklenmesi gereklidir.

Bu nedenle;

Anılan maddelerin sınıfsal niteliğini, varlığını kitlelere anlatmak ve bu maddelerin kaldırılması yönünde mücadele etmek her ilerici demokrat ve devrimcinin insanlık görevi olmalıdır.

İlerici, devrimci, yurtsever kişi ve demokratik halk güçleri, sömürüye karşı ve sömürünün bir aracı olan T.C.K.'nun 141.-142. maddelerine karşı bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük mücadelelerini yükseltmelidirler.

ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ
ANKARA ŞUBESİ